

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Sanctino episcopo et confessore. Cap[itulum]. cvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense septembribus occurrentibus. fol. cxxixij.

epo ex urbe egressus cum codice gallia adiit: et ab ipso presbyter ordinatus: castrensi pagi pro perans: euagelium predicauit: herbis viretibus et aqua frigida sustentatus. Ad quem predican te tres licores a iuliano pfecto parisiis missi sunt: ut eum tenerent: et occiderent. Qui eum prope parisiis inuentum nullo timore territum nec minis turbatum: nec villarenus a doctrina defistit: tem: verbisbus celsum decollauerunt. f. kalen. octobris. Lulus corpus truncum caput manibz tollens usq; ad locum ubi sanctus martyris sibi sepulturam elegerat quasi militarno procedens ibidem occubuit: sepultus ibidem miro fragrans odore in loco: qui dicitur mons sancti ionis.

¶ De sancto Florentio presbytero. Cap. cvij.

Lorentius presbyter floruit tempore constantini imperatoris: qui sancto floriano martyris socius: de quo supra dictum est in eius passione. lxxij. nonas maij post eius excessum et martyris sub diocletiano et peractu ab angelo monitus ad gallias venit: et ad portum fluminis rhodani: qui dicitur lugdunum applicauit: ubi cum esset dies dominicus: ut missam audiret: nauem confractam sine gubernatore reperit: ascendit: et angelo due transiit: ibi de montacum inuentum ab oppressione inmundis spiritus liberavit: et in ipsa via plurima alta miracula fecit. Quem sanctus martinus episcopus turonensis per ysum angelico monitus sacerdotem consecravit. A quo dimissus ventus ad locum ppe ligatur: cui nomine erat gloria: in quo erat spes lunca serpibus plena: quos ille sua oratione fugauit: et ibide se unius et orationibus quotidianis vacas mansione elegit. Singulis quoque annis orationis gratia turonensis venerabatur. Eum autem pervenisser ad locum: qui dicitur cedata iuxta fluminis mulierem cecata ante amarissime repigit: et ab ea filius eius auctoressus in flumine necatus audiuit: et in mortuorum pmissa in loco eius ostendo ab angelo piscatores rhetia factare fecit: et filium mulieris de flumine viuis extractus ei restituit: et ipsa super auctoritate sanauit. Vixit autem a ppe quo a scroflo riano fuerat separatus annis. Ixij. et annorum xxxij. migravit ad romam. f. kalen. octobris. sepultus apud lugdunum miraculis clarus.

¶ De sancto Sanctino episcopo et confessore. Cap. cvij.

Sanctinus episcopus apud meldeum clivatum claruit tempore domitiani et nerne imperatorum qui a beato dionysio episcopo ordinatus: missus est carnotum ad predicandum: et postmodum ab eodem meldeum urbem in pontificem prefectus est: cui Antonius summa fuit in socium et presbyterum.

terum cocessit: mandans eis: ut post martyrum ipsum dionysium quod se pro christo passurum didicerat: omnia que circa se contigissent: romano pontifici et fidelibus rome intimare curarent. Itaque postquam dionysius passus est sanctinus et Antonius romam pergebant iussa impleturi: ve nientibus illis in italia sanctinus socium febri citante diebus pluribus expectauit. Ne tandem iter retardaret: Antonium hospitum cum encenatis et lintheis commendauit: ut si convalesceret: inde ei ministraret: si decederet: illum inde sepeliret. Et sic a loco discessit. Antoniusque post modicum decessit. Quaeprincipes ille omnibus sibi retentis: in stabulo tumentorum in sterquilino sepelirent. Quod duus sanctinus qui iam fines urbis terigerat per spiritum cognouisset: retrocedens ab hospite de socio requiriuit. Ille autem cum obisse: corpusque se honeste sepelisse affirmauit. Quem sanctinus dementies: ac redargueret ad locum accessit: et oratione premissa socium de fossa euocans suscitauit. Quod principes ille cernens coetus remian percepit: et fidem christi suscepit. Tunc ambo celebrata missa romana venerunt: et anacletus pape actus et gesta sancti dionysii: necnon et que sibi contigerant narraverunt. ¶ Perfectoque negotio ad urbem melensem redierunt: predicationi instantes. Post que sanctinus dormiuit in Christo decimo Kalendas octobris. Eius et Antonius in epata successerunt: et consumatus ipse in sanctitate ad chilum migravit. Quorū ambo corpora in uno tumulo collocata requiescunt.

¶ De sancto Lino papa et martyre. Cap. cix.

Linus pa pa et martyris natus ite italicus de regio et tuscana: prie Herculanum beato petro apostolo in pontificatu romano successit. Sedebat annos. xi. menses. iiiij. dies. xij. Hunc et precepto beati petri apostoli constituit: ut mulieres in ecclesia velato capite introirent. Dicunt quidam: quod linus et cletus petri successores: non sedebant ut pontifices: sed ut petri coadiutores: quibus beatus petrus in vita sua creditur ecclesiasticarum rerum dispositionem. Ipse vero in predictione et oratione vacabat: propter quod tanta auctoritate dotari meruerunt: ut in catalogo pontificum ponerentur. Elemente vero ipse beatus petrus sibi successorum constituit: licet autem hec veritate narrantur: tam et a hieronymus: beatus clemens spiritu sancto plenus: timens ne apostolica ordinatio posteris temporibus transire in vitium: ut quidam munus hereditarium putantes: misus de dei cogitarent electione: linus et cletus ante se coegerunt pontificis.